

Dauguma , gal jaučiasi gyvendami tarsi skruzdėlyne ar kitaip tariant- užburtame darbu ir nesibaigiančių rūpesčių verpete. Kiti gal pabando statyti pilis kurias patys įvardina niekada neišsipildančiomis svajonėmis ir taip toliau tipena per gyvenimą tačiau gyvenimas toks kokį mes patys jį sau sukuriame.

VideoLightBox Gallery generated by

VideoLightBox.com

#videogallery

a#videolb{display:none}

Ir nereikia lydėti pavydu kitaip

gyvenančių ,nes gali tarsi kuolu gaut atsakymą- o kas neleidžia taip gyventi Tau? Pastaruoju metu vis dažniau ir dažniau nuskamba garsioji Kunfucijaus frazė: susirask mylimą darbą ir tau niekada nereikės eiti į darbą, tačiau dažnas atsidūsta sakydamas ar tai taip paprasta? Žinoma ne -ir sunkiausia nugalėti kiekviename mūsų tūnančius stereotipus tačiau visgi gyvenimą keisti būtina ,jei suvoki kad taip gyvendamas nebejauti pilnatvės o džiaugsmas juo pasibaigia tik karčiu atsidusimu ir nebūtinai juodu, bet baltu pavydu. Mūsų gyvenimas labai trumpas, galiausia ir trapus kur kiekvieną minutę gali iškeliauti nesugrįžtamai ,todėl manau teisinga -būti laimingam dabar o ne kaskelintam gyvenime pagal kaskelintą tikėjimą. Kaip keisti tai kas nusistovėjo ar priimti tikrai netradicinius sprendimus, tam ,kad taptum laimingesnis ir visai nebūtinai , kad dauguma gyvena kitaip ne pagal jūsų svajones ir dažnas greičiau pasakys- keistuolis o tik po kurio laiko pažvelgs su dideliu pavydu. Gal ne visai iš piršto laužtas pasakymas, kad gamta tai mūsų namai. Juk dažnas namuose turi bent kokį augalą jei negyvena arčiau gamtos. Žinoma, tai nėra raginimas, kad viską mestumėm ir visi į kaimą, bet raginimas, kad įsiklausytumėm savęs o galiausia pamatyti kaip gyvena kiti ir jokio pavydo nes taip gali gyventi kiekvienas. Išsiruošėme link Alantos miestelio, ten patikinti jau ne vieno- keliavome atrasti išmintingo keistuolio kuris praeityje fiziko duoną iškeitė į kaimą ir dabar garsėja kaip netradicinės kaimo sodybos- pritaikytos turizmui, o greičiau atradimui savęs šeimnininkas. Mus žinoma sudomino pati frazė atradimui savęs todėl ryžomės nukeliaut ir patiems įsitikint o kartu gal surasti iš naujo save. Vos susitikus, sodybos šeimnininkas paprašė nusiauti batus ir ir basiems per pievą leistis į netoliese esantį iškastą tvenkinį – neva taip greičiau priprasime prie naujos vietovės, pajusime gamtą ,basomis brisdami per pievą ir apsiprausdami kojas vandeniui .Pajusime ir esančią nepaprastą energetiką apie kurią mes nieko neišmanėme Mes atvykome vėlyvą rudenį tačiau ir dabar čia buvo nepaprastai puiku o pati aplinka kažkuo traukė. Ne,čia nebuvo ištaigingų apartamentų ir viskas alsavo paprastumu, bet tai gal labiausiai ir patiko nes būtent taip pasijutome būdami arčiau gamtos Galbūt lengviausia ką mes galime suvokti tai ir yra kvapai. dažnas mūsų ištrūkęs į gamtą bando alsuoti pilna krūtine taip, kad nuo gaivaus oro

ir galva pradeda svaigti tačiau yra ir kita, pakankamai subtilu ką mums 21 pirmo amžiaus realistams labai sunku suvokti. Tai paslaptingos žemės jėgos ar kaip vadina kiti kažkokia protu nesuvokiama energetika. Akmuo nuo seno Baltų gyvenime užėmė didelę svarbą. Tai daugumai žinomi dubenėti akmenys jau nekalbant apie keistų formų akmenis kurie anuo metu greičiausiai buvo ir ritualinių apeigų dalis. Šios dienos mokslas neneigia, kad akmens savybės toli gražu nėra dar iširtos ir pats akmuo skirtingai veikia žmogų. Matant visą tai ir dar su keistais ženklais o kartu išbandžius ir čia siūlomą terapiją- negali prieštarauti kad tai tik paikos pasakos. Galiausia paliksime kiekvienam individualiai spręsti apie šios vietovės ir čia esančių akmenų poveikį kiekvieno apsilankiusio organizmui o patys išbandėme net specialiai įrengtą žmogaus galioms atstatyti akmenų guolį. Paklauskite na ir kaip? Skeptikams galime atsakyti- veikia tiek kiek tiki ir pasiūlyti išbandyti patiems, juo labiau, kad sodybos šeimininkas turi nuostabią pirtį ir yra šios srities tikras žinovas. Pačios pirties ir čia siūlomos maudynių sistemos gali pavydėti daugelis o norintys gali daug ko ir išmukti. Paliksime pirtį jums- ten nefilmavome, bet tikrai gerai buvo -o patys keliausime į kitą vietą kur žmonės sau aplinką sukuria ne ypatingą vietoje, o mėgiamu užsiėmimu- kurį vėl galima pavadinti arčiau gamtos. Išgirdus apie savybes kurias turi turėti arklių augintojas – susimąstai, ar jų beturime? O tada visai nenuostabu, kad ir arklius šiai dienai mažai kas augina o ir jodinėti daugumai baisu- nes numes, įspirs, įkas o gal tik ginsis nuo mūsų kas dieną tampančių susvetimėjančiais tarpusavyje ir toli nuo gamtos. Arklys puikiai jaučia žmogų todėl vangiai jį apgausi. Jam meilės reikia o ne skambių žodžių. Tai džiaugsmas šeimininkui, džiaugsmas ir augintiniui žinančiam, kad yra mylimas, džiaugsmas ir vaikams taip leidžiantiems savo laisvalaikį gal kiek niūrioje ir galima pasakyti apleistoje gyvenvietėje. Žinoma, čia yra prabangių namų tačiau pati bendruomenė palikta likimo valiai o kiti atsivėrę aukštomis tvoromis. Gal vieni grūmoja, kiti gal slapčia net pavydi- tačiau ryškių konfliktų lyg ir nėra o paklauskus ar nekliūna kam palikta ant kelio arklio mėšlo krūvelė- šeimininkė tik šypteli sakydama, kad šiais laikais tokios šiukšlės jau yra ir deficitas - dauguma greitai tokį turtą prigludžia turėdami savo sodus. Nenuostabu, kad gyvūnams reikia dėmesio ir šilumos-jo reikia ir žmonėms. Vaikai, dar nėra sugadinti gyvenimo veidmainysčių –meilę dalija be jokio atlygio. Čia visi žirgai išpuoselėti, iščiupinėti ir išglostyti. Galiausia čia išmokstama ne tik raitelio įgūdžių, bet ir tarpusavio bendravimo. Matėme tikrai gausų būrį jaunųjų raitelių ir klausėme ar pasidalija visi norintys ir ar nebūna skriaudų. Pasakė, kad jie esą skautai tai moka dalytis. Bandėme paklausti – gal žygeiviai? Nes Lietuviško žodžio skautas nėra ir atradome kartu, kad geriausia tiktu pavadinimas „žvalgai“ o tada kaip ir suprantama juk nesipyksi eidamas į žvalgybą. Ir kodėl gi ne poilsis, atsipalaidavimas skubėjimo ritme? O svarbiausia tai draugystė vieniems su kitais ir žinoma arčiau gamtos.